

hver Rigsdagsmand følger sin Overbevisning om hvad der er Sandhed og Ret; vi skulle derfor sjerne de Anledninger, som muligt kunne være for ham til at give efter for Fristelserne. Disse Fristelser kunne være mangehaande; Enhver, som kender Livet, vil vide, at de antage meget forskjellig Stikfelse; det kan maafee være en stærk offentlig Mening, som man har ondt ved at modstaae; det kan maafee være stærke Angreb i offentlige Blade, som man lægger megen Vægt paa; det kan maafee være tidligere Forbindelser med andre Rigsdagsmænd, som det for ham vilde have noget i mange Henseender Ubehageligt, om han saaledes brat skulde bryde; det kan være mange private Forhold, som Ingen af os kan gjenemskue, men med Hensyn til hvilke han veed, at hans Belfærd maafee staaer mere eller mindre paa Spil, om han stemmer paa en vis Maade — alle disse forskjellige Hensyn, siger jeg, kunne træde frem for Rigsdagsmanden, og søge at drage ham fra at stemme for hvad han anseer for Ret. Jeg troer, som sagt, at naar vi nu lægge Mærke til, at vi ikke kunne stille os op som høvede udover den menneskelige Naturs sædvanlige Regler, saa bør vi heller ikke undgaae at betjene os af et Middel, hvorved vi kunne lette Enhver at følge hvad han anseer for at være Pligt og Ret. Det er altsaa i denne Henseende, jeg mener, at det er rigtigt at holde paa Kugleaffstemning; det er for at undgaae, at Nogen skal — netop paa Grund af disse mangehaande forskjellige Hensyn — forledes til at afvige ved sin Stemmegivning fra hvad han anseer for at være Sandhed og Ret, at jeg troer, at man maa holde paa Kugleaffstemningen, og at man skal give 25 Medlemmer Ret til at forlange denne, uden at Thingets Afgjørelse derpaa kan fordres af andre 25. Derfor der havde viist sig større Tilbøielighed derfor her i Salen, skulde jeg endog have foreslaaet, at det blev fastsat, at der ikke skulde fordres et større Antal Stemmer til at fordre Kugleaffstemning, end der er nødvendigt for at fordre Navneopraab; men da jeg ikke troer, at det vil finde Gjengang her, skal jeg ikke fremkomme dermed.

Mr: Den ærede sidste Taler har villet

drage en Analogie for Kugleaffstemning af den Maade, hvorpaa Valgene her i Salen finde Sted; dog troer jeg ingenlunde, dette lader sig anvende, thi Valgene her af Embedsmand og Komiteemedlemmer ville vel endog vanskeligt kunne foregaae paa nogen anden Maade, ialtsald kun ved at opdraabe Medlemmerne, men hvorved man vilde sætte de Medlemmer, som kom til at stemme sidst, istand til at sammenholde Stemmerne med hverandre og til at manøvrere paa de Førstes Beføstning. Her i Salen foreligger altsaa neppe nogen anden Maade for Stemmegivningen, end ved en saakaldt hemmelig, og som dog ikke engang kan kaldes hemmelig, da Seddelvalget som oftest ligger aabent for Thingets Medlemmer indbyrdes. Den ærede Taler har anført en Række af Fristelser, som kunde opstaae paa det offentlige Livs Vej; jeg troer, der kunde nævnes endnu flere, og mangfoldige, som ofte ansagte endog dem, man har anseet for de stærkeste Charakterer; men jeg troer derfor ingenlunde, at man skulde her benytte et Middel, der siges at skulle beskytte mod Fristelser og andre Snarer, der lægges for en vakkende Fod; men tværtimod søge at give den offentlige Charakter Leilighed til at styrke sig paa den offentlige Vej; thi det er kun derved den faaer sin rette Betydning for det offentlige Liv. Naar jeg forøvrigt slutter mig til dem, der have talt mod Kugleaffstemning, saa er det fornemmeligt fordi jeg vil tillade mig at varsle om de Conseqventer, der i Opinionen altfor let kan, og jeg tør sige bør, drages frem, hvis man vil vælge Kuglerne. Vi fordre en fuldstændig Offentlighed for hele Statsforvaltningen; vi fordre, at Ministrene, der forelægge Lovudkast, vedlægge deres Motiver og styrke den Stemme, som de i Udkastet have fremsført; vi fordre, at Regjerings Medlemmer skulle staae til Rede for hver Forespørgsel, som rettes til dem, hvor der kræves Dplysning om Landets Tilstand og Alt, hvad der kan have Indflydelse paa Lovgivningen; maa da altsaa ikke Folket fordre det Samme af sine egne Repræsentanter? og hvad skal det, dømme om os, naar vi i Alt, hvad der angaaer Statsforvaltningen, i Alt, hvad derom udgaaer fra Regjeringen, fordre streng Offentlighed og ikke ligesaa fuldstændigt ville